

X

1918

Klavervirtuosen

Alstrup=Lystspil

Optaget af
Nordisk Films Compagni

2. 19. 12,000

Lau Lauritzen

1744

Personerne

Grammofonnaalefabrikant Burkes

Hr. Rasmus Christensen

Jonnie Hawker, hans Neve

Hr. Carl Alstrup

Fabrikant Williams

Hr. Lauritz Olsen

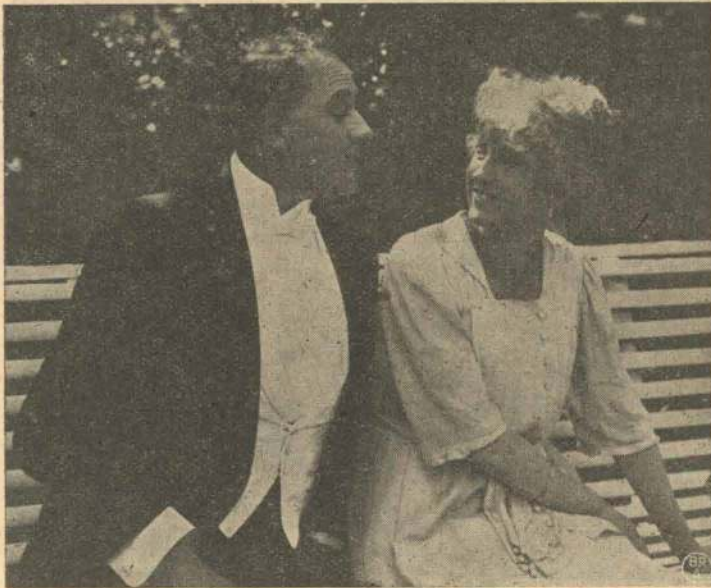
Hetty, hans Datter

Prk. Lilly Jacobsson

Klavervirtuosen.

Jonnie Hawker er forelsket, — dybt og uheldredeligt, — men til alt Uheld er det ikke i sin Kæreste. Denne brave, men noget aldrende Dame, Miss Long, som han nærmest ved et Ulykkestilfælde er blevet forlovet med, mangler ganske og aldeles Evnen til at vække ømme Følelser til Live i ham, — hvorimod et nøgternt Fotografi af et henrivende og skælmisk Ungpigeansigt i et Nu tænder hans Hjerter i Flamme. Det undergørende Billede, hvis rette Ejer er hans Onkel, den stenrige Grammofonnaalefabrikant Burkes, hos hvem han bor, forestiller en ung Frøken Hetty, hvis Fader er Onkelens værste Konkurrent, Fabrikant Williams. De to Grammofonmænd har bag den unge Piges Ryg truffet et Arrangement angaaende deres Fabrikkers Sammenlutning og Burkes Formæling med Hetty, men om dette aner Jonnie heller ikke noget, — ellers vilde han næppe have dristet sig til at forsøge at komme i Forbindelse

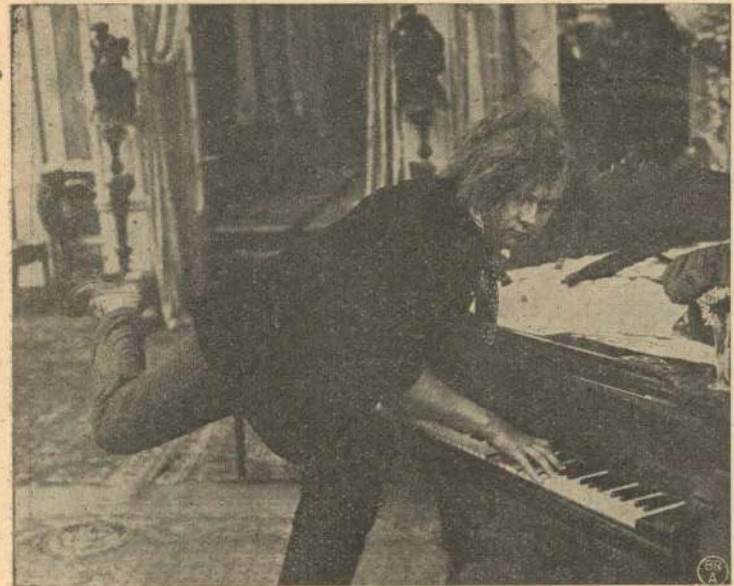

med *hende*, der har gjort et saa stærkt Indtryk paa ham. — Nu er han imidlertid fast besluttet paa — under et eller andet Paaskud — at give Miss Long Løbepas og derefter sætte alt ind paa at vinde Hetty. Et velvilligt Forsyn hjælper ham da ogsaa ud over de forskellige Vanskeligheder. En frygtet Forbryderbande, — „Den sorte Haand“, — der i nogen Tid har terroriseret Egnen, og hvis Specialitet det er at bortføre Folk for bagefter af presse Løsepenge af dem, — skaffer sig i en sen Nattetime Adgang til Burkes' slotslignende Villa, men takket være Jonnies Heltemod og Konduite faar de ingen Succes med deres Optræden. Deres Overmand giver dem et gratis, men smertefuldt Kursus i Morallære og udnytter dem saa paa en Maade, der tjener hans egne Tarv. —

Det skyldes denne geniale Udnyttelse af Situationen, at hans Onkel den næste Morgen finder følgende alarmerende Epistel i Biblioteket:

Herr Grammofonnaalefabrikant!

Vi har hermed Fornøjelsen at meddele Dem, at vi har bortført deres ærede Nevø og dømt ham til Døden,

fordi han har krydset vore Planer. Beder Dem give Miss Long en sidste Hilsen fra ham.

Med Agtelse

„Den sorte Haand“.

Naalefabrikanten, der ikke er nogen almindelig Idiot, har en svag Mistanke om, at det turde være Løgn alt sammen, og at det blot er et lille Forsvindingsnummer, hans Nevø har lavet, men Miss Long nærer ikke Tvivl om sin Forlovedes triste Skæbne og lader Taarerne flyde. —

I Mellemtiden er det lykkedes den „kære Afdøde“, — der i Nattens Mulm og Mørke har forladt Onkelens Hus, — at opsnuse sin Tilbedtes Bopæl, og han har ydmygt lagt sit Hjerte for hendes Fødder. Hetty er ikke lidt overrasket over saa pludselig at faa en Frier og viser ham Vintervejen, men da det straks efter gaar op for hende, at hun maa kunne undgaa at blive tvunget ind i et Fornuftægteskab med Burkes, hvis hun kan meddele sin Fader, at hun allerede i Forvejen er forsynet med en Kæreste, kalder hun sin ny Tilbeder tilbage. Uden at angive nogen Grund erklærer hun sig villig til

rent pro forma at forlove sig med ham, — og Jonnie, der er henrykt over at kunne blive i den attraaværdige Kvindes Nærhed, tager med Tak mod Tilbudet. Han trækker i en fantasifuld Paaklædning som Komponist, antager det velklingende Navn Archibald Mozart og fremstiller sig saa for sin Svigerfader in spe, — der baade bliver forbløffet over dette Menneskes Existens og over Datterens tilsyneladende Mangel paa Smag. Han er dog ganske klar over, at skal det lykkes ham at formilde Burkes, der sikkert vil blive højst krænket over det uventede Brud paa Aftalen, maa han overbevise ham om, at Hetty virkelig uden hans Vidende har givet sit Hjerter bort, — og han tager derfor baade hende og hendes Komponist med ud til den vanskelige Grammofonnaalefabrikant. — —

Saaledes gaar det til, at Jonnie vender tilbage til sit Udgangspunkt og med blandede Følelser atter staar over for sin Onkel og sin sørgende Førstekæreste. Ingen af dem genkender ham i hans Forklædning, men alligevel bliver Stillingen efterhaanden noget ubehagelig for ham. Som Komponist maa han nemlig vise det forsamlede Selskab sine Færdigheder, og da han ikke er mere musi-

kalsk end en gammel Rive, er det nogle meget mærk-
værdige Præstationer, han udfører paa Klaveret. — —
Han klarer dog alligevel alle Skær, faar paa en fin Maade
Miss Long til at søge bort til andre Egne, og da det til
syvende og sidst lykkes ham for Alvor at vinde Hettys
Haand og Hjerte, har han virkelig Grund til at føle sig
stolt over de store Resultater han har naaet.

